

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 10C/213/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5311211473
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Krišťáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2017:5311211473.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Ľubomírou Krišťákovou v právnej veci žalobcu GENERAL FACTORING, a. s., Mostová 2, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 838 825, zastúpeného Advokátskou kanceláriou HMG & partners, s.r.o., IČO: 35 885 459, Čeveňová 14, 811 03 Bratislava - mestská časť Staré Mesto proti žalovaným v rade 1/ S. A., R.. XX.X.XXXX, T. D. T. - I. XXX, XXX XX T. a v rade 2/ W. U., R.. XX.X.XXXX, D. T. - I. XXX, XXX XX T., zastúpenej JUDr. Antonom Kupšom, advokátom so sídlom Moyzesova 34, 022 01 Čadca, v konaní o zaplatenie 4.751,85 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

. Konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 2.916,33 €, v časti riadneho úroku vo výške 12 % ročne zo sumy 4.098,48 € od 22.12.2010 do zaplatenia, v časti úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.098,48 € od 22.12.2010 do 10.11.2011, v časti úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.262,96 € od 11.11.2011 do zaplatenia z a s t a v u j e .

II. Žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanému v rade 1/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

IV. Žalovanej v rade 2/ p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1) Žalobou, ktorá bola Okresnému súdu Čadca doručená dňa 6.12.2011, sa žalobca voči žalovaným v rade 1/ a 2/ domáha zaplatenia sumy vo výške 4.751,85 € s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že žalobca uvedenú pohľadávku nadobudol od veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s., IČO: 00 151 653 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010. Postúpenie pohľadávky bolo žalovaným oznámené listom „Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov“ zo dňa 28.12.2010. Právny predchodca žalobcu a žalovaní uzatvorili dňa 27.12.2005 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému v rade 1/ a žalovanej v rade 2/ úver vo výške 3.319,40 € (pôvodne 100.000,- Sk) pri úrokovej sadzbe 12,10 % ročne. Žalovaní sa zaviazali poskytnutý úver splácať mesačnou splátkou vo výške 76,48 € (pôvodne 2.304,- Sk) vždy k 10. dňu toho-ktorého mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá zmluvnými stranami na termín 10.1.2006 a konečná splatnosť úveru na termín 10.11.2010 (článok I - Základné podmienky zmluvy o úvere). Dlžník bol povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. Zmluvné strany sa dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti uvedeným v základných podmienkach zmluvy pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou. Podmienky čerpania

úveru, spôsob, výška, termíny splácania úveru, zabezpečenie úveru, podmienky pri neplnení ďalších náležitostí boli dojednané v zmluve o úvere. Žalovaní si záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere neplnili a poskytnutý úver nesplatili ani do dňa dohodnutej konečnej splatnosti do 10.11.2010. Po postúpení predmetnej pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne na súčasného žalobcu nebola na úhradu záväzku vzniknutého na základe zmluvy o úvere poukázaná žiadna platba. Z tohto dôvodu sa žalobca pri vyčíslení pohľadávky pridržiava vyčíslenia pohľadávky poskytnutého pri postúpení pohľadávky pôvodným vlastníkom pohľadávky Slovenskou sporiteľňou, a.s.. Pohľadávka žalobcu zo zmluvy o úvere bola ku dňu 21.12.2010 vo výške celkom 4.751,85 €, z toho istina bola vo výške 4.098,48 €, nezaplatené úroky vo výške 61,38 € a nezaplatené úroky z omeškania vo výške 591,99 €. Istinu vo výške 4.098,48 € žalobca ďalej úročí riadnym úrokom vo výške 12,10 % ročne (v zmysle článku I - Základné podmienky zmluvy o úvere) a zákonným úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne.

2) Podaním doručeným súdu dňa 14.12.2017 žalobca súdu oznámil, že podanú žalobu berie čiastočne späť a domáha sa, aby žalovaní zaplatili žalobcovi splátky splatné od 10.12.2008 do 10.11.2011, celkom 24 splátok po 76,48 € (pôvodne 2.304,- Sk) a príslušenstvo, teda sumu 1.835,52 €, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.835,52 € od 11.11.2011 do zaplattenia a náhradu trov konania v celom rozsahu. V prevyšujúcej časti berie žalobu späť, t. j. žalobu berie späť v časti istiny vo výške 2 916,33 €, v časti úroku riadneho vo výške 12,10% ročne zo sumy 4 098,48 € od 22. 12. 2010 do zaplattenia, v časti úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 4 098,48 € od 22. 12. 2010 do 10. 11. 2011, v časti úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2 262,96 € od 11. 11. 2011 do zaplattenia. Žalobca poukázal na mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky, o ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol uznesením z 28.5.2013 v konaní sp. zn. 4MCdo 3/2012 tak, že mu v plnej miere vyhovel a v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky priamo v zovšeobecňujúcom závere uvádza, že „pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádza súd zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) alebo zo zásady zodpovednosti za zavinenie alebo náhodu. Zásada zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) sa uplatňuje pri rozhodovaní o náhrade trov sporového konania. Len v sporovom konaní sa totiž dá hovoriť o úspechu, resp. neúspechu účastníka konania. Kritériom na priznanie nároku na náhradu trov konania je miera úspechu vo veci, ktorá sa zisťuje tak u navrhovateľa (žalobcu), ako aj u odporcu (žalovaného). Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritérneho rozhodnutia žalobného petitu, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej. Žalobca ďalej v uvedenom podaní poukázal na ustanovenie § 1 ods. 8 Zákona o spotrebiteľských úveroch a uviedol, že úvodné ustanovenie vymedzujúce to, čo upravuje tento zákon, nijakým spôsobom neodkazuje na zákon o bankách, zákon o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vôbec neodkazuje na zákon o bankách v časti, ktorá by sa dotýkala rozhodnutia súdu prvého stupňa. Uviedol, že podľa dôvodovej správy k zákonu o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov „k § 17 pri postúpení práv veriteľa vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu vrátane vzájomného započítania pohľadávok sa postupuje podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Zároveň sa ustanovenie § 17 zakazuje v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru sa splniť zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru len, ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s uvedeným veriteľ nesmie prijať a je povinný dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať.“ Podľa tabuľky zhody Smernice ES/EÚ Smernica Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS v znení korigenta k Smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 v zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS s ustanoveniami všetkých všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré danú smernicu preberajú, ide v danej časti zákona (postúpení) (§ 17 ods. 1 zákona) o bežnú transpozíciu a úplnú zhodu. Žalobca poukázal tiež na ustanovenie § 92 Zákona o bankách. Uviedol, že účelom § 92 Zákona o bankách je podľa jeho názoru úprava bankového tajomstva. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách nehovorí o podmienkach splatnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Za daných podmienok môže banka postúpiť pohľadávku aj na inú osobu, ako je banka, teda aj na osobu, ktorá ako-taká nie je viazaná bankovým tajomstvom, a to aj bez súhlasu klienta. Ak by postúpila pohľadávku na inú osobu skôr, ako sú splnené stanovené podmienky a zároveň by nemala na postúpenie pohľadávky súhlas, porušuje tým bankové tajomstvo. Účel ustanovení je vyjadrenie v dôvodovej správe v § 92 vládneho návrhu

zákona o bankách, podľa ktorej „v ustanoveniach ods. 1 - 7 (teraz odsek 8) sa upravujú ďalšie prípady prelomenia bankového tajomstva.“ Hlavný účel § 92 vrátane ods. 8 zákona o bankách bol teda aj podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. O tom, že by tieto podmienky podmieňovali platnosť právneho úkonu, niet v zákone ani v dôvodovej správe ani slova. Osobitne treba vnímať aj to, že zákon o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov priamo vylučuje, výlučne definuje možnosť postúpenia práva vyplývajúceho zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu, pričom tento zákon definuje, že týmto zákonom sú dotknuté ustanovenia zákona o bankách (týmto zákonom totiž nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov). Nie je teda správny postup aplikácie § 92 ods. 8 zákona o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov na spotrebiteľský úver takým spôsobom, že aplikácia tohto ustanovenia sa bude určovať neplatnosť postúpenia pohľadávky a prípadný nedostatok aktívnej legitímácie nového veriteľa. Žalobca poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28.4.2014 pod sp. zn. IV.ÚS 15/2014, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 1.4.2015 sp. zn. I.ÚS 640/2014 a tiež žalobca uviedol, že zákon o bankách ani zákon o spotrebiteľských úveroch absenciu či nepreukázanie výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách ako dôvod neplatnosti právneho úkonu neuvádza. Podľa Ústavného súdu Slovenskej republiky je potom zákonný len taký postup, kedy nemožno vyvodiť neplatnosť postúpenia pohľadávky. Žalobca poukázal aj na Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III.ÚS 3900/12 zo dňa 28.2.2013. Uviedol, že v nadväznosti na historicky rovnakú právnu úpravu tak Ústavný súd SR i Ústavný súd ČR preferujú platnosť právneho úkonu a neumožňujú hľadať jeho neplatnosť „za každú cenu.“ Nie je možné vyvodzovať jeho neplatnosť z okolností, ktoré zákon neuvádza ako dôvody neplatnosti. Žalobca tiež poukázal na bod 18.14 všeobecných obchodných podmienok. Uviedol, že podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis a ďalej „Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.“ Poznámka pod čiarou pod číslom 7 obsahuje ustanovenie § 524 Občianskeho zákonníka. Postúpenie pohľadávky bolo a je teda závislé iba na ustanovení § 524 Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že zákon o bankách bol prijatý už skôr, v roku 2001, ale jeho obsah bol priamo dotknutý pôvodným zákonom o spotrebiteľských úveroch, ako i neskorším zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalobca tak isto v jeho podaní poukázal na viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, napríklad rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 17C/177/2014 zo dňa 22.9.2015, rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 42C/474/2011 zo dňa 10.2.2016, rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 25C/51/2014 zo dňa 3.12.2015 a ďalšie. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. 10. 2015, sp. zn. 8C 167/2013, rozsudok Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 36 Cb 191/2012 zo dňa 29. 6. 2016, rozsudok Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 18 C 209/2015 zo dňa 30. 9. 2016, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 25 Cdo 2550/2012, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, 30 Cdo 2146/2010, uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 24 Co 330/2013, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Obo 210/2001 (R119/2003).

3) Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

4) Keďže žalobca uplatnil svoje dispozičné oprávnenie disponovať s podanou žalobou a podanú žalobu vzal späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 2 916,33 €, v časti riadneho úroku vo výške 12% ročne zo sumy 4 098,48 € od 22. 12. 2010 do zaplatenia, v časti úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 4 098,48 € od 22. 12. 2010 do 10. 11. 2011 a v časti úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2 262,96 € od 11. 11. 2011 do zaplatenia a v tejto časti žiadal konanie zastaviť, pričom právny zástupca žalovanej v rade 2/ s uvedeným späťvzatím žaloby vyslovil súhlas, súd preto v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 2 916,33 €, v časti riadneho úroku vo výške 12% ročne zo sumy 4 098,48 € od 22. 12. 2010 do zaplatenia, v časti úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 4 098,48 € od 22. 12. 2010 do 10. 11. 2011 a v časti úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2 262,96 € od 11. 11. 2011 do zaplatenia zastavil.

5) Žalobca a jeho právny zástupca ospravedlnili neúčast' na pojednávaní hospodárnosťou konania, pojednávanie odročiť nežiadali. Žalovanému v rade 1/ bol termín pojednávania doručený v súlade § 112 CSP dňa 17.10.2017. U žalovaného v rade 1/ neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by bránili vykonaniu pojednávania. Právny zástupca žalovanej pojednávanie z dôvodu neprítomnosti žalovanej v rade 2/ odročiť nežiadal. Súd preto konal v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a žalovaných v rade 1/ a 2/.

6) Vykonaným dokazovaním, a to vyjadrením právneho zástupcu žalovanej v rade 2/ a oboznámením listinných dôkazov, najmä podanej žaloby, zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 27. 12. 2005, Všeobecných obchodných podmienok, výpisu z úverového účtu číslo XXXXXXXXXXXX, zmluvy o postúpení pohľadávok číslo 1424/2010/CE zo dňa 21. 12. 2010, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 28. 12. 2010, podania žalobcu doručeného súdu dňa 14. 12. 2017, mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

7) Právny zástupca žalobkyne navrhol voči žalovanej v rade 2/ žalobu v celom rozsahu zamietnuť, pretože finančné prostriedky si prevzal žalovaný v rade 1/, ktorý sa zdržiava v Španielskej republike. Žalovaná v rade 2/ nemala vedomosť o postúpení tejto pohľadávky. Neuznáva, že táto pohľadávka prešla na žalobcu zo strany pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne a aj z tohto dôvodu žiada žalobu voči sebe zamietnuť, pretože z predloženého oznámenia o postúpení pohľadávky bol s týmto oboznámený len žalovaný v rade 1/.

8) Dňa 27.12.2005 bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s., IČO: 00 151 653 ako veriteľom a žalovanými v rade 1/ a 2/ ako dlžníkmi zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Žalovaní v rade 1/ a 2/ sú v predmetnej zmluve označení svojim menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a bydliskom. Na základe predmetnej zmluvy sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovaným v rade 1/ a 2/ splátkový úver na v tom čase platnú menu vo výške 100.000,- Sk. Výška úrokovej sadzby bola dojednaná ako premenlivá a ku dňu podpisu zmluvy vo výške 12,10 % ročne. Žalovaní v rade 1/ a 2/ sa zaviazali poskytnutý úver právnomu predchodcovi splácať v splátkach vo výške na v tom čase platnú menu 2.304,- Sk mesačne vždy k 10. dňu v mesiaci so splatnosťou prvej splátky dňa 10.1.2006 a konečnou splatnosťou úveru 10.11.2010. Zmluva tiež obsahuje údaj o záväzku žalovaných v rade 1/ a 2/ zaplatiť právnomu predchodcovi žalobcov poplatok za poskytnutie úveru splatný v deň podpisu zmluvy na v tom čase platnú menu vo výške 1.000,- Sk a poplatok za správu úveru na v tom čase platnú menu vo výške 50,- Sk mesačne. Zo zmluvy tiež vyplýva, že právny predchodca žalobcu a žalovaní sa dohodli, že ročná percentuálna miera nákladov je vo výške 6,49 %, pričom je vypočítaná z hodnoty celkových nákladov dlžníka spojených s úverom a výšky poskytnutého úveru. Ročná percentuálna miera nákladov sa počas trvania úverového vzťahu mení v prípade, ak dôjde k zmene úrokovej sadzby a / alebo poplatkov a / alebo sa dlžník omešká so splátkou a / alebo uhradí splátku v iný ako dohodnutý deň podľa zmluvy. Súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky.

9) Žalobcom boli v konaní predložené Všeobecné obchodné podmienky účinné od 1. 8. 2002 v znení dodatku číslo 1 účinného od 1. 1. 2003, dodatku číslo 2 účinného od 30. 9. 2003, dodatku číslo 3 účinného od 1. 9. 2004, dodatku číslo 4 účinného od 1. 1. 2006, dodatku číslo 5 účinného od 1. 12. 2006, dodatku číslo 6 účinného od 15. 7. 2007, dodatku číslo 7 účinného od 1. 1. 2008, dodatku číslo 8 účinného do 1. 11. 2008, dodatku číslo 9 účinného od 15. 1. 2009, dodatku číslo 10 účinného od 1. 2. 2010 a dodatku číslo 11 účinného od 1. 11. 2010.

10) Dňa 21.12.2010 bola medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., IČO: 00 151 653 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE. Predmetom zmluvy bola dohoda o odplatnom postúpení pohľadávok uvedených a špecifikovaných v prílohe č. 1 k zmluve. Predmetom postúpenia bola aj pohľadávka voči žalovaným špecifikovaná číslom účtu XXXXXXXXXXXX.

11) Oznámením o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka zo dňa 28.12.2010 právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanému v rade 1/, že pohľadávku z úveru č. XXXXXXXXXXXX postúpila na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1426/2010/CE zo dňa 21.12.2010 na obchodnú spoločnosť General Factoring, a.s. vo výške 4.751,85 € s príslušenstvom.

12) Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. účinného do 31. 12. 2007 na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného do 31. 12. 2007 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného do 31. 12. 2007 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného do 31. 12. 2007 spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného do 31. 10. 2008 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného do 31. 12. 2007 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného do 12. 6. 2014 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že niektoré aspekty podmienky alebo jedna špecifická podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje aplikáciu tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie

zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežné formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesenie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čí len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13) V konaní medzi stranami sporu bolo nesporným, že medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a. s., IČO: 00 151 653 a žalovanými v rade 1/ a 2/ bola dňa 27. 12. 2005 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX. Žalovaní v rade 1/ a 2/ uzatvorenie predmetnej zmluvy s právnym predchodcom žalobcu v konaní žiadnym spôsobom nespochybnili. Pri uzatváraní predmetnej zmluvy o splátkovom úvere právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Je to skutočnosť všeobecne známa a vyplýva i z verejne dostupných údajov obchodného registra. Spĺňa preto predpoklady veriteľa v zmysle vyššie citovaného § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. a dodávateľa podľa vyššie citovaného 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaní v rade 1/ a 2/ sú v zmluve identifikovaní svojim menom, priezviskom, rodným číslom, bydliskom a číslom občianskeho preukazu, t. j. identifikačnými údajmi fyzickej osoby nepodnikateľa. Spĺňajú preto predpoklady spotrebiteľa v zmysle vyššie citovaného 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. a § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Zmluva o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 27. 12. 2005 je preto zmluvou spotrebiteľskou a právny vzťah založený predmetnou zmluvou je vzťahom spotrebiteľským podliehajúcim právnej úprave zákona č. 258/2001 Z. z. a Občianskeho zákonníka.

14) Na základe predmetnej zmluvy sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovaným v rade 1/ a 2/ úver na vtom čase platnú menu vo výške 100 000,-- Sk, ktorý sa žalovaní v rade 1/ a 2/ zaviazali splácať v splátkach na vtom čase platnú menu vo výške 2 304,-- Sk mesačne so splatnosťou prvej splátky dňa 10. 1. 2006 a splatnosťou poslednej splátky dňa 10. 11. 2010. Poskytnutie úveru právnym predchodcom žalobcu mal súd preukázané z výpisu z úverového účtu číslo XXXXXXXXXXXX. Zároveň žalovaní v rade 1/ a 2/ v konaní netvrdili, ani nepreukázali žiadnu právne relevantnú skutočnosť, ktorá by bola spôsobilá spochybniť poskytnutie úveru právnym predchodcom žalobcu žalovaným v rade 1/ a 2/. Pokiaľ žalovaná v rade 2/ v konaní namietala, že finančné prostriedky si prevzal žalovaný v rade 1/, táto obrana žalovanej v rade 2/ je bez akejkoľvek právnej relevancie. Rozhodujúcim je to, že žalovaná v rade 2/ vstúpila z titulu zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX do právneho vzťahu s právnym predchodcom ako dlžníčka a na základe tejto zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, ktorú žalovaná v rade 2/ v právnom postavení dlžníčky uzatvorila, boli finančné prostriedky poskytnuté. Ako už bolo ďalej po uzatvorení zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX a poskytnutí finančných prostriedkov s týmito prostriedkami žalovanými v rade 1/ a 2/ nakladané, bolo výlučnou vecou žalovaných

v rade 1/ a 2/ a táto okolnosť nemôže ísť na ľarchu žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu. Preto súd túto obranu žalovanej v rade 2/ vyhodnotil ako nedôvodnú. Zo všetkých uvedených dôvodov súd preto vzal za nesporné, že právny predchodca žalobcu žalovaným v rade 1/ a 2/ na základe zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX poskytol úver na v tom čase platnú menu vo výške 100 000,-- Sk.

15) Vykonaným dokazovaním bolo tiež preukázané, že dňa 21. 12. 2010 bola uzatvorená medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom zmluva o postúpení pohľadávok číslo 1424/2010/CE. Predmetom postúpenia bola aj pohľadávka z titulu zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX. Oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 12. 2010 Slovenská sporiteľňa, a. s. oznámila žalovanému v rade 1/ postúpenie pohľadávky z titulu zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX. Oznámenie o postúpení pohľadávok žalovanej v rade 2/ v konaní preukázané nebolo a túto skutočnosť v konaní namietal aj právny zástupca žalovanej v rade 2/.

16) V zmysle vyššie citovaného § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je banka oprávnená písomnou zmluvou postúpiť inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, ako postupníkovi, svoju pohľadávku aj bez súhlasu klienta za podmienky, že klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splátku istiny úveru a/ alebo úrokov alebo časť, jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Toto právo banka uplatniť nemôže, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Uvedené ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je vo vzťahu k § 524 Občianskeho zákonníka ustanovením lex specialis, v dôsledku čoho sa uplatní prednostne a dodržanie podmienok stanovených citovaným § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. sa vyžaduje, ak banka nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, ktorú voči nemu má, na tretiu osobu.

17) Pokiaľ žalobca v podaní doručenom súdu dňa 14. 12. 2017 uvádzal, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale hovorí iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva, súd sa s uvedeným právnym názorom žalobcu nestotožnil. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. upravuje podmienky, za ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku na tretí subjekt, ktorý nie je bankou. V tomto smere súd poukazuje aj na závery prijaté v uznesení Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7 Co 263/2017 zo dňa 11. 10. 2017.

18) Žalobca na preukázanie súhlasu žalovaných v rade 1/ a 2/ s postúpením pohľadávky zo zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX poukázal na ustanovenie čl. 18.14 Všeobecných obchodných podmienok. Všeobecné obchodné podmienky predložené v konaní žalobcom obsahujúce čl. 18.14, predmetom ktorého by bol súhlas žalovaných v rade 1/ a 2/ s postúpením pohľadávky, v konaní žalobcom predložené neboli. Žalobcom neboli predložené všeobecné obchodné podmienky v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. V konaní boli predložené Všeobecné obchodné podmienky v znení dodatkov 1 až 10, kedy dodatok číslo 10 nadobudol účinnosť až dňa 1. 2. 2010, hoci zmluva o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX bola uzatvorená dňa 27. 12. 2005. Žalobca tak ku dňu rozhodovania súdu nepreukázal svoje tvrdenie o čl. 18.14 Všeobecných obchodných podmienok obsahujúcich vyhlásenie súhlasu žalovaných v rade 1/ a 2/ s postúpením pohľadávky. Okrem toho v konaní ani nepreukázal, že žalovaní v rade 1/ a 2/ vôbec boli ku dňu uzatvárania zmluvy o splátkovom úvere so Všeobecnými obchodnými podmienkami oboznámení. Nepredložil Všeobecné obchodné podmienky podpísané žalovanými v rade 1/ a 2/, resp. iný právne relevantný dôkaz, z ktorého by bez pochybností bolo možné vyvodiť záver, že žalovaní v rade 1/ a 2/ boli so Všeobecnými obchodnými podmienkami platnými ku dňu uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX oboznámení. Zároveň v konaní netvrdil a ani nepreukázal iný osobitný súhlas žalovaných v rade 1/ a 2/ s postúpením pohľadávky zo zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX. Preto podľa názoru súdu nepreukázal, že žalovaní v rade 1/ a 2/ vyslovili osobitný súhlas s postúpením pohľadávky z titulu predmetnej zmluvy o splátkovom úvere, a preto žalobcu v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať splnenie vyššie uvedených podmienok stanovených ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z..

19) Súd po zhodnotení všetkých v konaní vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal ani splnenie podmienok uvedených v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. pre platné postúpenie pohľadávky z titulu zmluvy o splátkovom úvere

číslo XXXXXXXXXXX. Žalobca v konaní nepreukázal, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a. s. zaslala žalovaným v rade 1/ a 2/ písomnú výzvu na splatenie splatného dlhu, s ktorým žalovaní v rade 1/ a 2/ boli napriek výzve v omeškaní viac ako 90 dní. Žalobca v tomto smere nepredložil žiadny právne relevantný dôkaz. V tomto smere súd tiež uvádza, že iba samotné predloženie výzvy bez ďalšieho dôkazu, že skutočne k odoslaniu takejto výzvy žalovaným v rade 1/ a 2/ zo strany jeho právneho predchodcu došlo, nepostačuje. Preto súd dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal, že banka pred postúpením pohľadávky žalovaným v rade 1/ a 2/ zaslala výzvu na splnenie záväzku a žalovaní v rade 1/ a 2/ napriek výzve zostali so splatením splatného dlhu v omeškaní, v dôsledku čoho žalobca ani nepreukázal v konaní svoju aktívnu legitímáciu. Z uvedených dôvodov bol súd preto, keďže žalobca v konaní nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu, nútený žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

20) Žalovaní v rade 1/ a 2/ boli v konaní v celom rozsahu úspešní. Prináleží im preto v súlade s vyššie citovaným § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Keďže však žalovanému v rade 1/ v konaní žiadne trovy nevznikli, súd žalovanému v rade 1/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Žalovanej v rade 2/, ktorej v konaní trovy vznikli a ktorá si nárok na náhradu trov aj prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnila, súd v súlade s vyššie citovaným § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania priznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p. ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.